

i at faae denne Bane istand. Der er faldet Udtryk, som synes at tyde paa, at man antager, at Regjeringen ikke er gunstigt stemt mod det roeskildske Jernbaneselskab; jeg husker meget godt, at jeg isfor bebrejdede Regjeringen, at den var altfor gunstigt stemt for det, og jeg vil ikke nægte, at det, som jeg allerede tidligere har bemærket, forekommer mig, at Regjeringen i det Hele taget har tillagt Banen fra Roeskilde til Korsør en meget stor stor Betydning og bragt for store Offre derfor. Jeg troer imidlertid ikke, at der er skeet noget Tilbageflag i denne Henseende fra Regjeringens Side, men jeg begriber overmaade godt, at, naar man først faaer en Tøelse af, at have været lidt for gunstig mod en Mand, saa føler man sig bagefter lidt fortrydelig derover, og, dersom det skulde vise sig, at Regjeringen i dette Tilfælde blev bange for at lade sig drive længere frem af dette Selskab, som saa dristigt arbejder sig ind i dens Kasse, skulde det slet ikke undre mig, ligesom det overhovedet skulde glæde mig, hvis Regjeringen i alle disse Jernbanesager var lidt forsigtigere, end den maaskee tidligere har været. Paa den anden Side maa ogsaa jeg imidlertid gjøre opmærksom paa, at jeg ikke deler den ærede Indenrigsministers Anskuelse om, at denne Jernbane vil rendere sig, den vil rendere sig knapt saa godt, som den Hjøbenhavns-roeskildske, som ikke render sig. Der er ikke den mindste Grund til, at den skulde rendere sig bedre, og der er megen Anledning til at antage, at den vilde rendere sig slettere. Jeg skal ikke nægte, at Dyrehavnsfarten kan have stor Interesse for den heromhandlede Jernbane, men, om den skal tages med eller ikke, det vide vi jo endnu ikke; thi det er en af de væsentlige Feil ved det fremlagte Forslag, — og det indrømmer vistnok ogsaa den ærede Forslagsstiller selv, — at det er kommet saa planløst frem. Naar det ikke var en saa vigtig Sag, som man ikke burde standse i nærværende Dieblit, hvor Pengene saa at sige kastes ud for Foretagender af denne Art, af andre Hensyn end Hensyn til den umiddelbare Fordeel, saa vilde jeg raade Thinget til eengang for alle at sige Nei til alle Forslag af den Art, som komme frem, støttede paa saa Lidet, uden nogen Plan, og

uden at man veed, hvor de egentlig skulde hen; men til Trods for denne store Mangel raader jeg dog til, at vi skulle lade Sagen gaae til 2den Behandling, ja lade den komme til alle 3 Behandlinger, hvilket vi maaskee kunne efter alle de Indrømmelser, som det synes mig, at den ærede Forslagsstiller er villig til at gjøre.

Nothe: Jeg skal, som den ærede Rigsdagsmand for Holbet Amts 2den Valgfreds (Eschering) sagde, søge at gjøre Indrømmelser af den Natur, som jeg har omtalt i mit tidligere Foredrag; men den Indrømmelse kan jeg derimod ikke gjøre ham, at jeg skulde samtykke i at stille Sagen saaledes ganske almindeligt, som han har antydnet. Den ærede Rigsdagsmand for Veile har meget rigtigt gjort opmærksom paa de Grunde, hvorfor det ikke er hensigtsmæssigt at gjøre det, fordi Sagen virkelig netop derved taber en Drivesfejer, som jeg troer ikke er aldeles uden Betydning. Jeg troer ikke, at det vil miskjendes, at det har en vis Betydning, at det netop her paa Stedet er et Selskab tilstede, som har en ganske særlig Interesse for at fremme denne Sag, og som kun ved Hjælp af en Lov, som giver dette Selskab Concession, er istand til at optræde med en virkelig Betydning i Sagen; det er det, som er det Væsentlige; det kan lidet nytte, at man har Interesse for Sagen, naar man ikke har nogen Betydning i Sagen; og det bliver kun Tilfældet derved, at Concessionen bliver givet Selskabet; det er desuden vigtigt, at dette faaer den, forsaavidt der, saaledes som jeg i mit tidligere Foredrag anserte, vil være en Mængde Berøringspunkter, hvori denne Bane skal træde med den tidligere, og Alt, hvad der vedkommer dette, vil netop kunne ordnes paa den hensigtsmæssigste og bedste Maade, naar det udgaaer fra dette Selskab, som derved vil have det i sin Magt at udjævne forskjellige Anskuelser, som ellers let vilde opkomme, og som ellers let vilde kunne forstyrre Sagen. Jeg vilde derfor meget ønske, at man ikke vil urgere en saadan Forandring, som er antydnet af den ærede Rigsdagsmand for Holbet Amts 2den Valgfreds. Jeg kan heller ikke paa nogen Maade indsee, hvorledes det Actiespil, som han omtalte, skulde blive mere ind-